

Lag om ändring i lagen (1929: 145) om skiljemän;

SFS 1980: 42

Utkom från trycket
den 19 februari 1980

utfärdad den 10 januari 1980.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 3 a § lagen (1929: 145) om skiljemän skall ha nedan angivna lydelse.

3 a §² Kan tvist mellan näringsidkare och konsument prövas av tingsrätt och rör tvisten vara, tjänst eller annan nyttighet som tillhandahållits för huvudsakligen enskilt bruk, får före tvistens uppkomst träffat avtal att tvist skall hänskjutas till skiljemän utan förbehåll om rätt för parterna att klandra skiljedomen göras gällande endast om tvisteföremålets värde är högre än som anges i 1 § lagen (1974: 8) om rättegången i tvistemål om mindre värden eller hinder enligt 3 § nämnda lag möter mot lagens tillämpning.

Första stycket gäller ej om tvisten rör avtal mellan försäkringsgivare och försäkringstagare om försäkring som grundas på kollektivavtal eller som grundas på gruppavtal och handhas av företrädare för gruppen och ej heller om annat följer av Sveriges internationella förpliktelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

Äldre bestämmelser gäller i fråga om avtal om avgörande av skiljemän som har träffats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

HÅKAN WINBERG

Edvard Nilsson
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1979/80: 9, LU 18, rskr 127.

² Senaste lydelse 1977: 453.

